

FULLINFORMATIU

COL·LEGI D'EDUCADORS I EDUCADORS SOCIALS DE CATALUNYA

85

TARDOR
2018

3 | PRESENTACIÓ

Ariadna Gomà

4 | TEMA DESTACAT

Professions regulades: el cas de l'educació social

Al CEESC treballem per a la regulació de l'educació social

8 | COL·LEGI

DEFENSA DE LA PROFESSION:

Millorem la contractació pública de serveis d'atenció a les persones

El CEESC davant del col·lapse del sistema de protecció a la infància

Reglament europeu de protecció de dades

AL CEESC ENS HEM PRONUNCIAT: Juny-October 2018

DONEM VEU ALS COL·LECTIUS: Quatre mirades a la professió

20 | OPINIÓ

Acompanyament social a persones afectades de TCA

Els TEAF, un (neuro)repte de futur

26 | DOSSIER PROFESSIONAL

EXPERIÈNCIA PROFESSIONAL: Com es pot treballar als centres penitenciaris amb el Voluntariat per la llengua?

Dret a la pròpia imatge. Concretament en el cas dels menors d'edat (II)

PUBLICACIONS D'INTERÈS

AL BLOG DEL CEESC

31 | MIRADES 31

L'EDUCADORA SOCIAL MISTERIOSA:

"La necessària diferència entre rigor científic i burocràcia"

VIST A LES XARXES

32 | ACTIVITAT COL·LEGIAL

Cruïlles. L'oportunitat per a professionals i organitzacions de sectors socioculturals i socioeducatius al CEESC

35 | AGENDA

AGENDA D'ACTIVITATS

Catàleg de Formació

Edita:

**Col·legi d'Educadores i
Educadors Socials de
Catalunya (CEESC)**

Aragó, 141-143, 4a planta.
08015 Barcelona
Tel. 93 452 10 08
Fax. 93 518 30 54

Redacció: comunicacio@ceesc.cat

Disseny i maquet: Jordi Sales Roqueta
Il·lustracions: Jordi Sales Roqueta

Impressió: Codipre Arts Gràfiques, SL.
Sabadell
Dipòsit Legal: B-20441/91
ISSN: 1888-4725
Revista periòdica

El Col·legi no es fa responsable de les opinions que no han estat emeses directament pel Col·legi en les seccions que li pertocquen, ni del contingut dels articles que no hagin estat directament organitzats pel CEESC.

En conveni amb:

**Diputació
Barcelona**

ARIADNA GOMÀ

Educadora social. Col·legiada 10205.
Membre de la Junta de Govern del CEESC.

S

oc l'Ariadna Gomà, educadora social i treballadora social de les últimes fornades de la Universitat de Lleida.

Tan bon punt vaig iniciar la meva transició al món laboral, per diferents circumstàncies, vaig endinsar-me al CEESC.

Hi porto ja 3 anys vinculada des de diferents vessants i he pogut contemplar la necessitat i l'essència de lluitar plegades i plegats per allò que tenim els educadors i les educadores en comú i que ens identifica. He pogut conèixer, també, l'equip i l'organització que treballen per defensar i decidir quin es el camí que desitgem per seguir construint i reflexionant entorn de la nostra figura professional.

És per aquest motiu que, des del moment que em vaig encarregar d'oferir l'atenció col·legial a Lleida, vaig conèixer i reconèixer la necessitat de difondre aquesta idea a les

persones que passaven per la nostra delegació del CEESC, encoratjant-les a formar part activa del Col·legi. Difonent el CEESC com un espai obert de trobada, on compartir, no únicament un espai de formacions, sinó, sobretot, un espai de participació activa en les juntes i col·lectius professionals, i on fer propostes, i plantejar interessos i suggeriments...

Així doncs, encoratjo a totes i tots els qui llegiu aquesta presentació a seguir difonent entre els companys i companyes la importància d'aquesta visió. Perquè som els professionals els que hem d'aportar, compartir i construir. I als educadors i educadores de Lleida, us encoratjo a seguir alimentant la dinàmica de participació activa que des d'uns mesos enrere es contempla al territori.

Desitjo a tots els lectors i lectores que gaudiu molt en la immersió del present *Full Informatiu*. ●

PROFESSIONS REGULADES: EL CAS DE L'EDUCACIÓ SOCIAL

Raquel Prado Pérez, advocada de la Fundació FICAT.

Comencem per definir el terme “professió regulada”. Ja en el mes de maig de 2007, en aquestes mateixes pàgines, es publicava un interessant article sobre el tema, que començava amb la següent definició: “Regular, en una de les seves accepcions, significa determinar les regles o normes a les quals s’haurà d’ajustar una cosa o, dit d’una altra manera, ordenar quelcom conforme a una norma establerta.” En aquell cas s’anализava la professió de l’Educació Social com a *regulada*, tractant la naturalesa administrativa d’una professió jove, que trobava el seu reconeixement mitjançant una titulació, tant a les legislacions europea i estatal com a l’autonòmica, des de 1991. A més, a partir de l’any 1996, els educadors i les educadores catalanes comptaven amb el seu propi col·legi professional, integrat per professionals diplomats i habilitats. Per tant, ens trobem davant d’una professió que es pot definir com a *regulada* per diverses normes complementàries, és a dir: *titulada*, *col·legiada* i, en un moment concret de la seva evolució, *habilitada*.

Però aquestes no han estat les úniques formes de regular les professions en les últimes dècades. En aquest sentit, és molt interessant la classificació que va presentar en **Juan Antonio Carrillo**¹, on reconeix diverses tipologies de professions regulades:

- a) Les professions lliures, no subjectes a cap regulació especial, i que només estan obligades per la mateixa normativa que qualsevol altra activitat econòmica (impostos, contractes, sanitat, etc.). Hi trobaríem, per exemple, el comerç.
- b) Les professions regulades, reglamentades o subjectes, lligades a la protecció de certs interessos públics i que, al mateix temps, poden ser professions liberals o econòmiques, condicionades a l’obtenció d’un títol acadèmic o professional. En aquest cas s’emmarcaria l’Educació Social.
- c) Les professions que impliquen l’exercici de funcions públiques, encara que siguin exercides a nivell privat, com són els notaris o els registradors de la propietat, i que, mitjançant habilitació, es converteixen en fedataris públics. Aquestes són professions altament regulades, a les quals s’hi accedeix a través d’oposició.
- d) Professions exercides en el marc de l’administració pública i que són realitzades per personal funcionari.

L’ES és una professió regulada per diverses normes complementàries, és a dir: titulada, col·legiada i, en un moment concret, habilitada.

1. Ponència en el marc del Congrés de l’Associació de Professors de Dret Administratiu celebrat a Santander el febrer de 2007.

Aquesta classificació es pot considerar vigent, tot i que s'hi han produït certs canvis que donen peu a considerar una nova subcategoria de professions. L'entrada en vigor de la *Ley 25/2009, de 22 de diciembre, de modificación de diversas leyes para su adaptación a la Ley sobre el libre acceso a las actividades de Servicios y su ejercicio*, que transposava les Directives de la UE corresponents a la provisió de serveis, va limitar el nombre de professions per a les quals era obligatòria la col·legiació, deixant fora d'aquesta forma d'organització i d'habilitació a l'àmplia majoria de les corporacions professionals i els seus membres, entre les quals, l'Educació Social.

Aquesta nova lectura del que han de ser les professions regulades, ha portat a la creació del que es pot considerar una categoria dins d'aquelles que impliquen l'exercici de funcions públiques (c), i a la qual es tindrà accés a través de la col·legiació obligatòria. En aquest cas, a més, aquesta subcategoria ja existia de forma generalitzada per a les professions titulades, però dins del marc de les professions regulades (b) que van procedir a promoure la creació de les seves corporacions. Aquesta exclusió de l'obligatorietat de col·legiació ha tornat a situar la professió d'educador/a social en la definició clàssica que equipara regulada a *titulada*.

En base a quins criteris s'ha establert aquesta diferenciació?

En base a les funcions de protecció de drets fonamentals i/o de la provisió de serveis que els garanteixin i que porten a terme les 38 especialitats que conserven la col·legiació obligatòria i, sobretot, per la forma especialment regulada en què porten a terme aquesta tasca. Aquesta regulació no es troba habitualment en forma de llei professional, sinó en forma d'encàrrec per part de lleis especials de l'àmbit de la sanitat, la seguretat o la justícia. L'exercici d'aquestes professions comporta una sèrie de funcions públiques delegades per part de l'Estat, com seria, en el cas dels metges, les seves potestats respecte a la protecció de la salut i principalment la medicalització, o, en el cas dels advocats, la gestió i execució, entre d'altres, de la justícia gratuïta universal; un altre cas serien les professions que han de garantir i responsabilitzar-se públicament de la seguretat de les construccions (per exemple, enginyers i arquitectes). A més, l'autocontrol corporatiu obligatori és més freqüent en totes aquelles professions on trobem un percentatge elevat de professionals autònoms. En el cas de l'Educació Social podria tractar-se de normes de l'àmbit de la promoció dels drets fonamentals i dels serveis socials.

El repte és establir fins a quin punt és necessari el reconeixement de l'activitat com a funció pública, quins encàrrecs legals comportaria, i en quins aspectes i pràctiques hauria, o no, de ser regulada.

Podríem considerar com a barreres per a la seva regulació un major control jurídic i col·legial sobre l'exercici professional dels seus membres.

Quina podria considerar-se la funció social de l'Educació Social en aquest context?

Els educadors i les educadores socials treballen per la defensa d'un nombre de drets i llibertats reconegudes com a fonamentals per la Constitució espanyola, com són l'educació, la igualtat, la integritat moral, la reeducació i reinserció, la reunió, associació i participació, i la llibertat ideològica i religiosa. No és necessari, per tant, obrir un debat en aquest sentit, ja que la funció social i garantista de la professió resta àmpliament demostrada. El repte és establir fins a quin punt és necessari el reconeixement de l'activitat com a funció pública, quins encàrrecs legals comportaria, i en quins aspectes i pràctiques hauria, o no, de ser regulada. Com a cas paradigmàtic, podríem parlar del reconeixement de la signatura d'informes que tinguessin validesa pública davant de la judicatura i l'administració i que tant d'impacte tenen en la vida de les persones, o les possibilitats de signatura de documents i denúncies públiques amb el número col·legial. Però podrien ser molts d'altres.

A nivell més concret, els beneficis que una professió sigui reconeguda com de col·legiació obligatòria -ja que impliquen l'exercici de funcions públiques- són principalment: una reserva d'activitat, un alt reconeixement tècnic i social dels educadors i les educadores, i el control eficient de l'intrusisme i, per tant, l'exercici exclusiu d'aquestes funcions públiques. Tanmateix, podríem considerar com a barreres per a la seva regulació un major control jurídic i col·legial sobre l'exercici professional dels seus membres; despeses més elevades a través de quotes i assegurances de responsabilitat civil obligatòries; nous requisits d'accés, com podrien ser la presentació de certificats d'antecedents penals, i la necessitat de jurament o promesa pública d'adhesió al codi deontològic.

En relació amb els col·legis professionals d'adscripció obligatòria, s'ha de dir que, a més de les funcions públiques i corporatives que s'han citat abans, i en base a la solidesa dels seus pressupostos i equips, que deriven de les seves quotes, i de l'administració a través de l'exercici de les corresponents funcions públiques, poden oferir altres serveis als seus membres, tant a nivell d'oportunitats professionals com de qüestions pràctiques de qualsevol tipus. Alguns exemples serien la gestió de les signatures electròniques professionals, la domiciliació professional, un servei jurídic exclusiu, relacions especials amb les administracions per facilitar-ne l'activitat, i un llarg etcètera. ●

AL CEESC TREBALLEM PER A LA REGULACIÓ DE L'EDUCACIÓ SOCIAL

Xavi Puig Santulària, educador social, col·legiat 1158.

Vocal de la Junta de Govern del CEESC i vicepresident del CGCEES.

Tal com ens han introduït des de FICAT en l'anterior article, l'educació social és una professió titulada, tenim una organització que agrupa els professionals, però no hi ha una llei que ens reguli.

Des del Consejo General de Colegios de Educadoras y Educadores Sociales (CGCEES) s'està impulsant una acció col·lectiva en pro d'una llei de regularització de la Profesió d'Educació Social. Aquesta acció es va iniciar el 27 de desembre de 2016 presentant davant del Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat i del Congrés dels Diputats, exercint el dret de petició, un escrit sol·licitant una llei de regularització de la Profesió d'Educació Social, argumentant la seva necessitat.

Una de les conseqüències de tenir una llei d'Educació Social és que la col·legiació dels professionals serà obligatòria, això ha de servir per defensar la professió davant de l'intrusisme i per frenar la devaluació de la figura de l'educador social. Sense aquesta llei, davant d'una mala praxi professional que afecti els drets de les persones, el CEESC només pot actuar si el professional està col·legiat.

La petició de creació d'una llei estatal d'Educació Social és una via legal per tal de sol·licitar -amb independència del Govern que hi hagi- una demanda de la ciutadania per sol·licitar una llei que reguli la professió; també permetrà visibilitzar, dignificar i reivindicar la importància per a la societat de la professió. A més, amb l'aprovació d'una llei marc es podrien consolidar no només els òrgans de govern de la professió, sinó també la normativa laboral i de funció pública.

La resposta del Govern Central a aquesta demanda ha estat no acceptar la petició i proposar la via de fer una demanda d'ILP (Iniciativa Legislativa Popular) i, per tant, caldria reunir 500.000 signatures acreditades. Els serveis jurídics del

CGCEES que estan treballant en el redactat de la llei han aconsellat desestimar aquesta via ja que la majoria de les ILP no són admeses.

El CGCEES ha continuat la seva incidència perquè sigui el legislatiu espanyol el que accepti fer el debat sobre la necessitat de crear la llei d'Educació Social emprant els mecanismes que habilita la Constitució espanyola.

Els parlaments autonòmics també tenen la capacitat de legislar, per això al CEESC estem treballant per dotar-nos d'una llei d'Educació Social d'àmbit català, a més de seguir treballant en la que ja està en marxa en clau estatal, tal i com es va aprovar en la nostra darrera Assemblea general.

Els treballs previs per a aquesta llei en l'àmbit català, s'han fet partint del text de la llei estatal, que s'ha traduït al català i s'ha tingut en compte també tota la legislació d'aplicació a Catalunya. En aquests moments, estem fent una relectura jurídica del document. Cal fer, per una banda, una feina molt tecnicojurídica, però també una feina d'intencionalitat política de la llei.

Així mateix, s'està treballant en un argumentari que es basa en explicar que l'Educació Social és una professió d'interès general incidint en els drets fonamentals de les persones; l'Educació Social és imprescindible per abordar determinades necessitats socials a les quals dona solució amb actuacions específiques, i possibilita el desenvolupament de la sociabilitat de les persones, obrint-los noves possibilitats d'adquisició de béns culturals, d'ampliació de perspectives educatives, laborals, d'oci i participació social.

El 26 de setembre, dins dels actes de celebració del Dia Internacional de l'Educació Social, es va organitzar una jornada de treball sobre la necessitat i el significat de la regulació de la professió d'Educació Social. ●

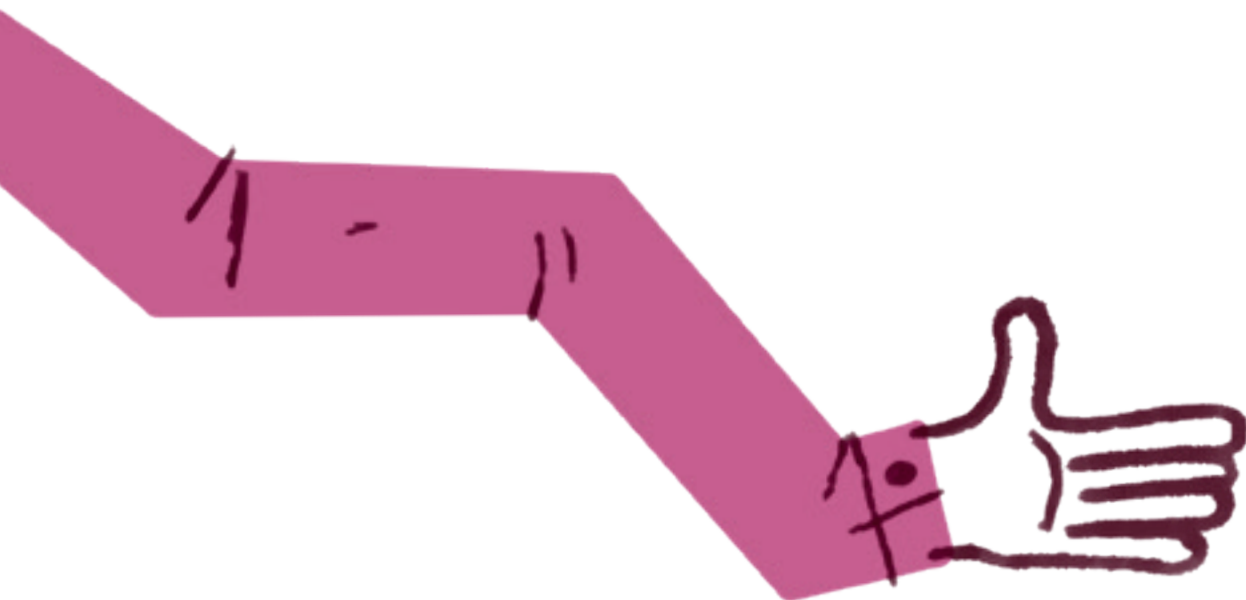
Tenir una llei d'Educació Social ha de servir per defensar la professió davant de l'intrusisme i per frenar la devaluació de la figura de l'educador social.

DEFENSA

DE LA PROFESSION

MILLOREM LA CONTRACTACIÓ PÚBLICA DE SERVEIS D'ATENCIÓ A LES PERSONES

El passat 29 d'agost, el Govern de la Generalitat va donar llum verda al Projecte de Llei de contractes de serveis a les persones, amb la intenció que pugui ser aprovada abans d'acabar l'any.

Amb aquesta nova Llei, Catalunya tindrà el seu propi marc legal de regulació dels contractes que tenen especial incidència en la prestació de serveis a la ciutadania, i es respectaran així els principis de qualitat, continuïtat i accessibilitat.

Aquest Projecte de Llei continua la tasca que vam iniciar conjuntament col·legis professionals,

sindicats, patronals, i entitats del Tercer Sector Social, amb l'“Acord per impulsar la millora de la contractació pública de serveis d'atenció a les persones”, que vam presentar al Govern de la Generalitat l'octubre de 2014.

Aquest acord exposava els elements clau que el sector de serveis socials i d'atenció a les persones consideràvem fonamentals per preservar la qualitat d'aquesta tipologia de serveis, com ara la necessitat de garantir la capacitat tècnica suficient de les empreses adjudicatàries; la necessitat d'establir el límit de baixa en l'oferta econòmica per sota del qual no seria possible desenvolupar el servei en les condicions requerides; la necessitat de

vetllar pel respecte dels drets i condicions laborals dels treballadors i treballadores en base a la normativa laboral sectorial existent en cada cas, o la necessitat d'assegurar mecanismes de control post-adjudicació que permetessin comprovar que el servei s'executa segons les condicions fixades en el contracte, entre d'altres.

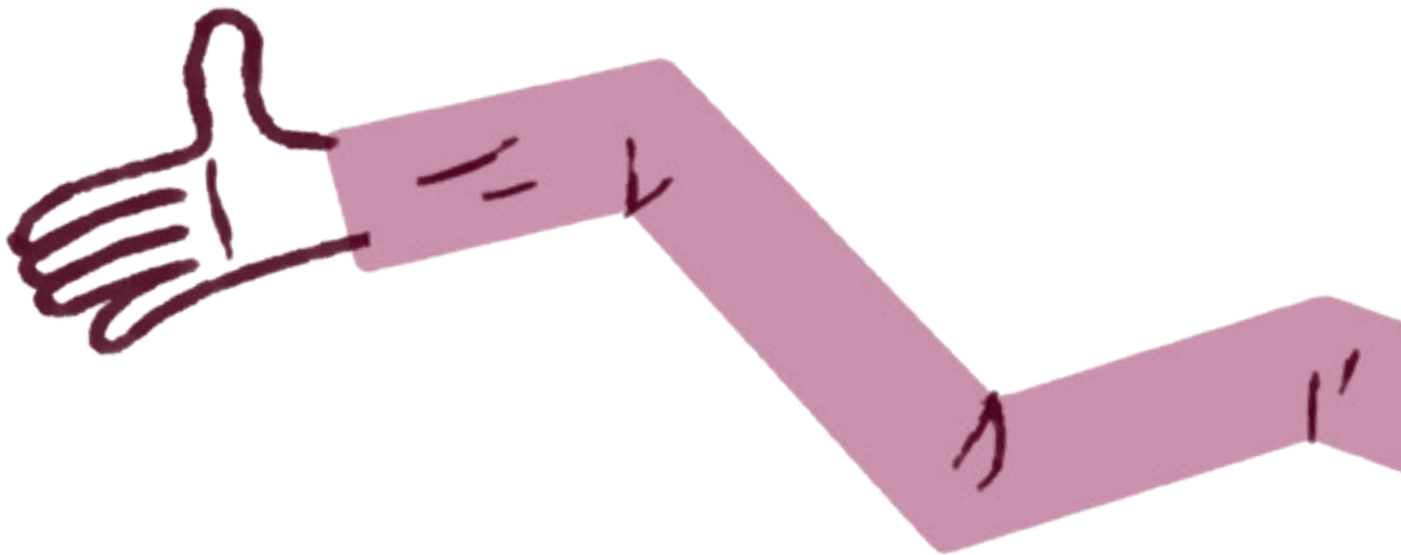
Arran d'aquest document, es va crear un grup de treball específic integrat pels representants de les entitats que signàvem l'Acord i pels departaments de la Generalitat de Catalunya implicats, del qual va sorgir el "Codi de de Bones Pràctiques en la contractació pública de serveis d'atenció a les persones", signat al cap d'un any, el desembre de 2015.

Aquest *Codi de Bones Pràctiques* era un catàleg d'orientacions i pautes a seguir en la tramitació dels expedients de contractació, dirigit tant als òrgans contractants com al conjunt d'operadors econòmics que participen en les licitacions, i incloïa bona part dels elements de l'Acord, que ara han passat a formar part de l'actual projecte de Llei.

El Projecte de Llei ratificat ara prohibeix la selecció de l'empresa per subhasta o adjudicació al preu més baix i, en canvi, permet que es tingui en compte la responsabilitat social corporativa de les entitats i empreses que es presentin a la contractació. També obliga les empreses i entitats a complir amb les condicions salarials i laborals dels convenis col·lectius que siguin de referència, i atorga millor puntuació a qui millori aquestes condicions, prevegi mesures d'estabilitat laboral, incorpori mesures d'igualtat de gènere, de responsabilitat ambiental, d'inserció laboral de persones amb discapacitat o siguin signatàries del Pacte Mundial de les Nacions Unides en matèria de corrupció, entre d'altres.

Des del CEESC celebrem que a Catalunya puguem tenir aquesta nova Llei, que prioritzarà criteris de qualitat i excel·lència per sobre de puntuacions econòmiques i felicitem a totes les entitats i persones que han participat en aquest llarg recorregut fins a la seva tramitació. ●

**Catalunya
tindrà el
seu propi
marc legal
de regulació
dels
contractes
que tenen
especial
incidència
en la
prestació de
serveis a la
ciutadania.**

El CEESC treballa des de fa anys, conjuntament amb altres estaments, per aconseguir que la contractació pública de serveis d'atenció a les persones prioritzï els criteris de qualitat i excel·lència per sobre de puntuacions econòmiques.

EL CEESC DAVANT DEL COL·LAPSE DEL SISTEMA DE PROTECCIÓ A LA INFÀNCIA

A la meva escola. Sergi Bernal

A finals del mes de setembre, van aparèixer diverses informacions sobre l'arribada massiva d'infants estrangers no acompanyats i de l'advertència que van fer els Mossos a la DGAIA de portar els joves a qualsevol centre i d'aixecar acta de sanció a qualsevol educador/a que es negués a acceptar-los.

En un primer moment, el 20 de setembre, el CEESC vam fer un posicionament per xarxes contrari al fet d'haver de fer front a urgències sense comptar amb els recursos necessaris i en què reclamàvem un abordatge global de la situació, un debat de país i una millor coordinació interdepartamental.

El 25 de setembre, vam ampliar aquesta primera nota amb el comunicat "Són els CRAE saturats els que han d'acollir els infants i adolescents estrangers no acompanyats? Debat i solucions JA", en el qual demanàvem una reforma global del sistema de protecció, al centre del qual cal posar-hi els infants i adolescents. Així mateix, sobre l'amenaça d'aixecar

acta als educadors que es neguessin a acceptar l'ingrés en centre 'per imperatiu policial', el CEESC hi oferia, com sempre, suport i assessorament jurídic als professionals, col·legiats o no, que ho necessitessin. Paral·lelament demanàvem al nostre servei d'assessorament jurídic un dictamen amb informació acurada sobre l'abast legal i jurídic i sobre les opcions que havien de tenir presents les educadores i els educadors socials sobre com actuar davant arribades d'emergència; aquest dictamen ens arribava i el publicàvem el dimecres, 3 d'octubre.

Després d'aquest primer comunicat, diferents mitjans de comunicació van voler conèixer el nostre testimoni com a professionals experts en relació amb aquest tema i la presència del CEESC en premsa i televisió va augmentar considerablement. A la nostra web trobareu el recull de premsa amb les diferents aparicions.

El 27 de setembre en una entrevista a TV3, la directora de la DGAIA, la **Sra. Georgina Oliva**,

demanava flexibilitat en la contractació de professionals ja que, segons les seves informacions, les entitats que s'oferien per gestionar els nous centres no trobaven educadors i educadores socials per ocupar les places requerides i que es feia necessari cobrir places d'educador/a social amb altres perfils.

Davant d'aquestes afirmacions i d'altres informacions sorgides durant aquells dies, el 28 de setembre, el CEESC va emetre un segon comunicat ("És cert que no hi ha educadores i educadors socials per treballar en centres d'acollida?") en què ens manifestàvem absolutament en contra d'aquesta asseveració i posàvem el focus sobre les condicions laborals que pateixen els educadors i les educadores socials i sobre les condicions de conflictivitat que els professionals troben als centres; una conflictivitat que ha esdevingut violència estructural, amb agressions, tant físiques com psicològiques, a professionals. Al mateix temps, hi reclamàvem que es compleixi el que queda establert en el Decret de la Cartera de Serveis Socials i que abans de cercar altres professionals per cobrir les places corresponents al perfil d'educador/a social, es faci un debat

entre tots els agents implicats per consensuar una diagnosi de la realitat i generar les respostes més adients.

Tal com finalitza el nostre primer comunicat, aprofitem, una vegada més, per explicitar el reconeixement al conjunt de professionals que estan fent front a una situació complexa. No només es tracta d'una crisi del sistema de protecció, sinó que ens trobem davant d'una crisi migratòria i, per tant, exigim al govern de l'Estat polítiques migratòries adients i al Govern de la Generalitat i la DGAIA una resposta global, planificada i adequada. És una emergència de país que ens ha d'afectar a tots com a societat i això necessita de grans consensos.

Nosaltres seguirem treballant per aconseguir la reforma global del sistema de protecció a la infància que ja fa anys que reclamem.

Si voleu treballar amb nosaltres, no dubteu a posar-vos en contacte amb el Col·lectiu de Protecció a la Infància i l'Adolescència del CEESC a participacio@ceesc.cat. ●

DESCOMPTES COMERCIALS

myentrada.com

El CEESC ha signat un acord amb MyEntrada, a través del qual les persones col·legiades gaudireu de descomptes en els millors espectacles i altres activitats d'oci.

Per utilitzar-ne els serveis se us demanarà un codi. Per obtenir-lo, si us plau, envieu-nos un missatge a ceesc@ceesc.cat i us el facilitarem.

ancopa

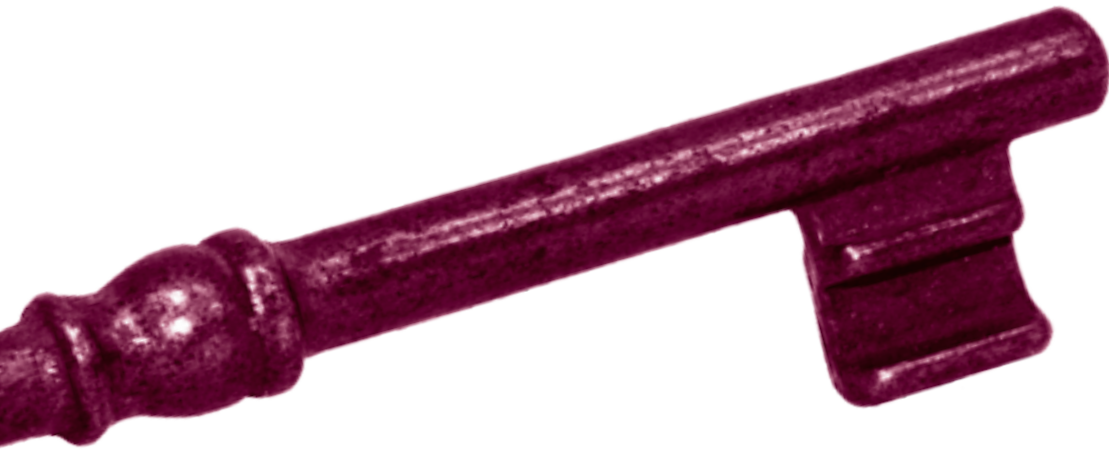
ancopa.org

Asociación Nacional de Coordinación de Parentalidad

ANCOPA ofereix un 10% de descompte en la inscripció a congressos i formació.

En cas que els membres del CEESC vulguin formar part d'ANCOPA, tindran un descompte del 50% en l'import de la primera quota.

REGLAMENT EUROPEU DE PROTECCIÓ DE DADES

El 27 d'abril de 2016, el Parlament Europeu va aprovar el Reglament (UE) 2016/679 sobre protecció de dades (RGPD), que és de plena aplicació des del 25 de maig del 2018.

Aquest RGPD té com un dels seus objectius el de dotar la ciutadania d'un major control sobre l'ús que fan les empreses, entitats, organismes públics de les seves dades personals, ja siguin empreses amb seu a la Unió Europea o no.

Aquest RGPD obliga els responsables de les dades a canviar la seva forma de tractar i guardar les dades i ens obliga a:

- Fer una anàlisi de riscos, per tal adoptar mesures de seguretat.
- Registrar les activitats que fem amb les dades.
- Informar sobre el tractament que fem de les dades.
- Canviar la forma de recollir el consentiment de les dades: ha de ser un consentiment exprés i inequívoc; per tant, no es considera vàlid cap tipus de consentiment tàcit.
- Posar a disposició de la ciutadania mecanismes gratuïts per exercir els seus drets, així com el procediment per al seu exercici.

La qüestió és: què fa el CEESC amb les meves dades?

Tractem les teves dades personals principalment per a tasques de gestió, manteniment, desenvolupament i control propi del CEESC:

- Gestió de la relació de col·legiació.
- Elaboració d'estadístiques relacionades amb l'activitat de les persones col·legiades.
- Prestació de serveis dels quals la persona col·legiada n'és beneficiària per la seva adscripció al CEESC: formació, càpsules, col·lectius professionals, jornades, eines on line, etc.

Eventualment, tractarem la informació que ens facilitis amb la finalitat d'informar-te de novetats relacionades amb el CEESC i/o amb el nostre entorn professional que puguin ser del teu interès.

Què està fent el CEESC per aplicar el RGPD?

Hem modificat totes les clàusules informatives que consten en els formularis del CEESC (paper i versió electrònica), per tal d'incloure la nova informació sobre protecció de dades, redactant-les amb un llenguatge clar i entenedor.

El RGPD estableix la figura del Delegat de Protecció de Dades, que té, entre altres, les següents funcions:

- Informar i assessorar el responsable o l'encarregat i els treballadors sobre les obligacions que imposa la normativa de protecció de dades.
- Supervisar que es compleix la normativa.
- Assessorar respecte de l'avaluació d'impacte relativa a la protecció de dades.
- Cooperar amb l'autoritat de control.
- Actuar com a punt de contacte per a qüestions relatives al tractament.

El CEESC ha designat com a Delegat de Protecció de Dades al **Sr. Francisco del Buey**.

A quins destinataris se li comuniquen les teves dades personals?

Les teves dades no seran comunicades a tercers, excepte per obligació legal. Les úniques excepcions són les comunicacions que fem a:

- Caixa d'Enginyers: comuniquem el teu número de compte corrent per a la gestió dels pagaments de les quotes col·legials.
- Markel Internacional España: aquestes empresa ens gestiona l'assegurança de responsabilitat civil i li comuniquem el teu nom, cognoms, dni i número col·legial. L'Assemblea General del CEESC va aprovar el 16 de desembre del 2006, la contractació d'una assegurança de responsabilitat civil, d'acord amb l'article 9 de la *Llei 7/2006, de 31 de maig, de l'exercici de professions titulades i col·legis professionals*.

Quant de temps conservarà el CEESC les teves dades?

Les dades personals proporcionades es conservaran mentre no ens sol·licitis la seva supressió. En aquest cas, o quan les dades ja no siguin necessàries per a les finalitats per a les quals van ser recopilades, s'eliminaran per procediments segurs i fiables.

Estan segures les teves dades personals?

Adoptem totes les mesures tècniques i organitzatives necessàries amb l'objectiu d'evitar qualsevol possibilitat d'accés i tractament no autoritzats, alteració o pèrdua. El nostre compromís és mantenir sempre segures i íntegres les teves dades.

Quins són els teus drets referents a les teves dades personals?

Pots exercir el teu legítim dret per a:

- Accedir a les dades personals recopilades.
- Sol·licitar la rectificació de dades inexactes.
- Sol·licitar la cancel·lació i la supressió quan les dades ja no siguin necessàries per a les finalitats per a les quals van ser recopilades.
- Sol·licitar l'oposició i limitació al tractament de les teves dades.
- Sol·licitar portabilitat de les teves dades personals (moure, copiar o transferir les teves dades personals a qui tu ens sol·licitis).

Has de fer-hi alguna cosa?

Ben aviat t'enviarem un correu electrònic on et demanarem que acceptis i signis la nova política de dades, ja que hem de tenir-ne el teu consentiment explícit.

En cas que no rebis el missatge de correu electrònic, et fem saber que trobaràs un formulari a la pàgina web del CEESC: www.ceesc.cat/rgpd. Si vols actualitzar les teves dades, envia'ns un correu a ceesc@ceesc.cat. ●

CCO Creative Commons

compromesos

AMB LES PERSONES

CURS 18/19

expertesa

qualitat

www.peretarres.url.edu

#SócSocial

MÀSTERS UNIVERSITARIS I POSTGRAUS EN ACCIÓ SOCIAL

Màsters Universitaris

- Direcció, Gestió i Intervenció en Serveis Socials
- Models i Estratègies d'Acció Social i Educativa en la Infància i l'Adolescència
- Gerontologia i Promoció de l'Autonomia Personal

Màsters i Postgraus URL

- Desenvolupament, Cooperació i Acció Comunitària
- Counselling
- Intervenció socioeducativa en infància i adolescència
- Coaching i Programació Neurolingüística en l'Àmbit Socioeducatiu
- Gestió per a l'atenció centrada a la persona
- Ètica Aplicada a l'Acció Social i Psicoeducativa
- Direcció estratègica d'organitzacions no lucratives
- Direcció i gestió de RRHH en les organitzacions no lucratives
- Estratègies innovadores d'intervenció amb infants i adolescents
- Intervenció en els contextos socials i educatius amb la infància i l'adolescència
- Orientació i inserció laboral
- Intervenció en l'àmbit de la inserció laboral
- Coaching en l'àmbit socioeducatiu
- Programació neurolingüística i mindfulness en l'àmbit socioeducatiu
- Atenció centrada en la persona
- Gestió de residències i altres recursos per a gent gran

Santaló, 37. 08021 Barcelona | Tel. 93 415 25 51 | Fax 93 218 65 90 | infofacultat@peretarres.org

**FUNDACIÓ
PERE TARRÉS**
UNIVERSITAT RAMON LLULL

FACULTAT
D'EDUCACIÓ
SOCIAL I
TREBALL
SOCIAL
25
ANYS

AL CEESC

ENS HEM PRONUNCIAT

JUNY

Dia Mundial de les Persones Refugiades

El Consejo General de Colegios de Educadoras y Educadores Sociales (CGCEES) i tots els col·legis que en formem part, emetem un manifest, a

través del qual ens comprometem a donar suport i col·laborar amb les entitats i xarxes d'entitats que treballen en l'acollida de persones immigrades i al servei de les quals sol·liciten asil.

JULIOL

Se superen les línies vermelles en el sistema de protecció a la infància i l'adolescència

En relació amb l'episodi d'aldarulls viscuts al centre adscrit a la DGAIA Can Rubió d'Esparraguera, des del CEESC afirmem que s'estan superant les línies vermelles, com són la desatenció dels riscos

laborals i les agressions a professionals, fets que no podem acceptar. El CEESC reclamem un debat seriós i en profunditat per posar remeis conjunturals i per pensar estructuralment els canvis profunds que cal fer per atendre i protegir convenientment els nostres infants.

SETEMBRE

Són els CRAE saturats els que han d'acollir els infants i adolescents estrangers no acompanyats? Debat i solucions JA!

Amb relació a totes les informacions aparegudes pel que fa al col·lapse del sistema d'acollida amb els infants i adolescents no acompanyats, el CEESC exposa que els centres residencials que es volen utilitzar per allotjar-los no són el recurs adequat per atendre'ls i exigeix formar part del mecanisme de coordinació que s'ha creat per monitoritzar

l'estat de la situació i coordinar de manera conjunta l'abordatge de l'acollida d'aquests infants i adolescents.

És cert que no hi ha educadores i educadors socials per treballar en centres d'acollida?

El CEESC va emetre aquest comunicat reclamant a l'administració i a les entitats que es compleixi el que queda establert en el Decret de la Cartera de Serveis Socials.

OCTUBRE

Recuperem la Llei per acabar amb l'emergència habitacional

Des del CEESC observem amb preocupació la situació d'exclusió residencial que estem vivint. Des de l'educació social constatem diàriament que, per les veïnes i veïns, tenir una casa és totalment necessari i imprescindible per poder desenvolupar-se com a persones. Per això recolzem aquest manifest del del Grup Promotor de la Llei 24/2015: Plataforma d'Afectades per la Hipoteca (PAH),

l'Aliança contra la Pobresa Energètica (APE) i l'Observatori DESC (ODESC)

Dia Internacional per a l'Eradicació de la Pobresa

El CGCEES va crear el hashtag #Edusocontralapobreza per commemorar aquest dia, 17 d'octubre, i fer-lo visible a les xarxes socials. ●

DONEM VEU **ALS COL·LECTIUS**

QUATRE MIRADES A LA PROFESSIONÓ

Al CEESC comptem amb diferents col·lectius professionals, formats per aquells professionals interessats en un mateix àmbit o temàtica específica de la pràctica professional. Hem preguntat a membres dels col·lectius professionals del CEESC sobre la professió, la feina i els reptes de cada col·lectiu.

- 1. Per què vas decidir ser educador/a social?**
- 2. Què t'agrada més de la feina que fas?**
- 3. Admires algú?
Per quin motiu?**
- 4. Quin és el repte, la fita o el que creus més positiu que ha passat al vostre col·lectiu professional?**

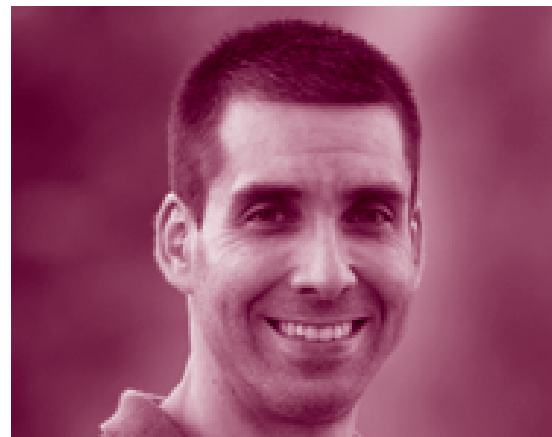
Laura Aubeso, membre del Col·lectiu professional d'Educació Social i Escola

Vaig néixer l'any 1981 a Amposta. Treballo d'educadora social a Serveis Socials dels municipis d'Alcanar i Sant Jaume d'Enveja. Actualment em trobo en una excedència voluntària per poder cuidar la meua filla Hebe.

1. El motiu d'escollir la diplomatura d'Educació Social fou perquè sempre m'ha agradat ajudar la gent o ajudar aquells que no ho han tingut tan bé com jo. Un altre motiu també és que la meua família, per desgràcia, vam haver de passar diferents ensurts, fa molts anys, que em van marcar una mica i em van fer decantar-me cap al camps social, tot i que de petita recordo que m'hauria agradat ser hostessa de vol.
2. De la feina als Serveis Socials, del que més gaudeixo és de la intervenció directa amb els usuaris i usuàries, treballar amb ells allò que nosaltres detectem i observem que podem millorar; i també, molt important, del treball en equip; del que no gaudeixo tant és de veure com als Serveis Socials hi ha moltes tasques burocràtiques que cal fer i que no et permeten dur a terme tota la intervenció directa que ens agradaria.
3. Actualment estic fent una formació a Tarragona on el passat dissabte vaig conèixer una dona que crec que és una persona per admirar. Ella és la **Yvonne Laborda**, que en el seu blog tracta molts temes, però sobretot la criança conscient, tema que ara en l'etapa de la vida en què em trobo, m'és molt enriquidora i m'està ajudant moltíssim.
4. Ara fa un temps que he estat desconnectada del col·lectiu per motius personals. Però considero que hem avançat moltíssim, ja que s'ha pogut programar una Càpsula al mes de maig a Barcelona, segurament al mes d'octubre se'n farà una altra a Terres de l'Ebre i, a més a més, es farà també una formació a Barcelona respecte a la incorporació dels educadors i educadores socials als centres educatius.

Jordi Martínez, membre del Col·lectiu professional d'Educadors i Educadores Socials a les Dependències Policials

Vaig néixer l'any 1983 a Reus. Treballo com a Mosso d'Esquadra.

1. La meua vocació sempre ha estat servir els altres i ajudar-los amb les seves preocupacions. Amb els anys, em vaig adonar que no n'hi havia prou en servir, sinó en saber adequar correctament la resposta a cada necessitat. Sobretot, posant l'èmfasi en aquelles persones o col·lectius amb més dificultats socials. Per aquest motiu vaig estudiar el Grau d'Educació Social, per complementar d'una manera més social, educativa i personal la meua formació de policia.
2. Crec que el treball policial és una de les feines on més satisfacció pots aconseguir, tot i que la ciutadania no sempre t'ho pot agrair de la millor manera. Els professionals d'aquest sector som conscients de la situació que pateix la ciutadania quan ens demana la nostra intervenció i entenem que se'ns exigeixi la màxima professionalitat. Així que l'única satisfacció que esperem, almenys jo, és saber que fem el que fem, sempre ho fem per a tots aquells que ens necessiten o poden necessitar. La nostra finalitat sempre serà ajudar incansablement amb tot el que estigui al nostre abast i més enllà.

3. Admiro les persones que decideixen denunciar els fets que els preocupen. Aquelles que demanen ajuda per la fortalesa de mostrar-se necessitades. A les persones que han pogut reconduir la seva vida o, simplement, aquelles que sense tenir cap necessitat ens han donat l'oportunitat d'atendre-les.

4. El repte del nostre col·lectiu és suplementar el treball policial des d'una perspectiva més social. Ens referim a focalitzar i potenciar la pràctica policial des de la prevenció, el treball multidisciplinari, i l'atenció als col·lectius i a les persones més vulnerables. Dit d'una altra manera, a treballar des d'una perspectiva més integradora i socialitzadora amb la societat. La nostra fita és donar a conèixer els punts en comú entre l'educació social i la pràctica policial, com la manera d'entendre la seguretat pública, més enllà de la física o la patrimonial per veure-la més àmpliament, i la nostra manera de veure la convivència, com a fi i no com a punt de partida. Finalment, vull dir que el més positiu que ha passat al nostre col·lectiu són les persones que hi formen part i aquelles que actualment encara hi són. El seu valor humà, el coneixement i les experiències que han aportat són la nostra principal eina de treball. Per a tots ells, gràcies.

Inmi Roura, membre del Col·lectiu professional de Mediació

● Vaig néixer l'any 1964 a Barcelona. Treballo a l'Institut La Bastida de Santa Coloma de Gramenet, com a professora dels Cicles Formatius de Serveis Socioculturals i a la comunitat del Grau Superior d'Integració Social i en soc la coordinadora de Mediació.

1. Perquè la vida m'hi va portar. Jo volia ser actriu i compaginava els càstings amb feinetes que em sortien: monitora de menjador, responsable de ludoteques... Cada vegada les feines eren amb col·lectius més marginals i cada vegada m'agradava més treballar-hi i, de mica en mica, vaig anar deixant la faràndula pel treball de carrer com a educadora.

2. Quan treballava d'educadora de carrer, i no tenia temps d'avorrir-me, cada dia hi havia alguna cosa nova; tant podies estar jugant amb els nens al carrer, com xerrant amb un grup de dones o joves o amb una família... aprenent d'ells i ells de tu. Ara el que més m'agrada és transmetre tot el que jo vaig aprendre a les següents generacions, que són les que agafen el nostre relleu.

3. No sóc d'admirar a ningú en concret. Sempre he pensat que de les coses i les persones n'hem d'agafar una part, no tot. Crec que ningú ha de ser venerat. M'agraden totes les persones lluitadores, inconformistes, crítiques, rebels, alternatives, creatives... de totes elles aprenc i em faig a mi mateixa.

4. Em sap greu dir que allò positiu que se m'acut va passar fa un quants anys, quan vam aconseguir posar en valor la nostra professió amb el reconeixement de l'educació social com a diplomatura universitària. No és que no hagi passat res més; ens hem fet GRANS i estem fent GRANS coses. Però m'agradaria plantejar una nova fita en tots nosaltres: recuperar l'esperit lluitador i inconformista que, en la meua humil opinió, crec que hauria de formar part del nostre ADN.

César Hergueta, membre del Col·lectiu de Protecció a la Infància

Vaig néixer l'any 1959 a San Esteban de Gormaz, província de Soria. Treballo d'educador social a Girona, en un centre d'acollida i diagnòstic de la Generalitat de Catalunya.

- 1.** Era una feina que em permetia un ampli marge per desenvolupar lliurement pràctiques d'educació informal. L'educació formal em semblava que no afavoria plenament el desenvolupament de les capacitats dels infants i joves i era, fins i tot, un tant contrària a les necessitats de creixement biològiques.
- 2.** Aquesta possibilitat de crear, de vincular relacions de transformació del jove i l'infant.
- 3.** Admiro tothom que ni es resigna ni es conforma amb els destins productes de la desídia, la prevaricació, el nepotisme i la corrupció. Aquelles persones que creen possibilitats de creixement humà integral, de solidaritat, de fraternitat, de compromís amb la integritat de l'infant i la persona adulta. Tant si ho fan des de la reflexió-acció-reflexió, com des de la creativitat del pensament.
- 4.** Encara està per arribar. És imprescindible un gir urgent i radical a l'àmbit de la infància i especialment al de la protecció. Parlem de l'acompliment REAL, no de l'actual aparadorisme, de les normes i lleis JA aprovades. Això seria el gir urgent. És possible d'aconseguir, fer-ho en pocs mesos. És molt senzill.

La fita radical és la implementació del producte del coneixement, el paradigma del que sabem que és (i no es fa). Com el fet de saber que el sistema de bones -teòriques- intencions no ha funcionat. L'assistencialisme

segueix dominant la política i la praxis de la protecció a la infància. I la ment dels polítics i gestors.

Hem de passar al tractament de l'infant i jove com a subjecte de dret i de dret polític; ara denegat, malgrat la llei. Em sorprenen i indignen la desídia i la ignorància política d'aquest fet. L'infant és un subjecte de dret, un ésser humà ple. Per tant, per la seva especial vulnerabilitat, mereix el màxim de recursos, cura i compliment dels seus drets. Com el de participar als pressupostos d'infància del Parlament, o a tenir veu al Consell de Participació de Centres.

Sabem, empíricament, que per cada euro d'inversió en infància, la societat en recupera set. El gir radical serà aquesta prioritització en infància. Amb un molt potent sistema de supervisió i suport professional (i a processos i centres) i una inspecció no inferior a la de l'ensenyament reglat. Amb una potent administració pública de protecció que reverteixi l'actual privatització, precaritzada, difusa, dispersa, ineficient i ineficax (semblant a la de l'actual pública).

Tenim el coneixent, les normes i la potencialitat. Només falten polítics i gestors amb coratge i convenciment. ●

Si tens interès en participar en algun d'aquests col·lectius o vols impulsar-ne un de nou, posa't en contacte amb nosaltres a través del correu participacio@ceesc.cat.

Fes del CEEESC el teu espai per treballar des de i per a la professió!

ACOMPANYAMENT SOCIAL A PERSONES AFECTADES DE TCA

Meritxell Lozano, educadora social.

Responsable de Projectes Socials de Fundació FITA.

Els Trastorns de la Conducta Alimentària (TCA) se solen considerar, des del desconeixement de la malaltia, com un capritx adolescent, propi de noies que es veuen enmirallades en el món de la moda i que dediquen temps i energia a assemblar-se a models, influencers... Es relacionen els TCA amb el control de pes, el seguiment de dietes miracle i la imatge corporal, entre d'altres aspectes lligats a l'aparença física. Si bé aquests aspectes formen part de la patologia alimentària, són només la part visible d'una malaltia mental que està associada a multitud de problemàtiques familiars, emocionals i personals.

Si pretenem identificar els TCA a través de la imatge estereotipada de l'aspecte físic, difícilment podrem abordar la malaltia des d'un vessant social i educatiu. Si quan pensem en una persona amb TCA, ens ve al cap una noia excessivament prima i d'aspecte poc saludable, estem ignorant una part important de les persones que els pateixen. Els TCA afecten adolescents, joves, homes i dones. L'aparença externa pot ser diversa, física i corporalment, amb aspecte saludable o infrapès, amb una tendència a emmirallar-se al món de la moda o a no parar una atenció especial al seu aspecte, amb vides més o menys actives i d'aparent normalitat. En resum, els TCA no fan distinció d'edat, sexe ni condició.

L'estereotip de gènere, la superficialitat i la preocupació pel físic que acompanya la visió que té la societat dels TCA, també condueixen a l'estigmatització de les persones que pateixen la malaltia, dificultant-ne el reconeixement del problema i la demanda d'ajuda. Com pot un home reconèixer que té un TCA si creu que això és propi de noies adolescents? Com ho fa una dona en ple desenvolupament de la seva carrera professionals per demanar ajuda davant d'un TCA si considera que això li hauria d'estar passant a la seva neboda i no a ella? Si sumem estereotip i estigma, el resultat és que es fa encara més necessari amagar la malaltia per a les persones que la pateixen. Això implica que entre que la malaltia apareix a la vida de la persona i que aquesta demana ajuda, pot passar massa temps.

Simptomatologia dels TCA

La simptomatologia dels TCA, o dit d'una altra manera, la part coneguda dels TCA per a la societat, es manifesta en: restricció alimentària, sobreingesta o afartament, hiperactivitat o exercici físic desmesurat, purgació en forma d'ús de laxants o de vòmit autoinduit. Generalment és la part que més es coneix però que es realitza en solitari i fent el que calgui per tal que l'entorn més proper no se n'adoni. Les conseqüències a mig termini de la simptomatologia alimentària a nivell social i relacional es tradueixen en: disminució del rendiment acadèmic i laboral; distanciament del grup d'amics deixant de participar en les trobades que impliquen menjar o beure (sopar, fer un cafè, prendre alguna cosa, anar al cinema...), i augment de la conflictivitat familiar davant la preocupació per l'aïllament de la persona i la necessitat d'aquesta de seguir fent-ne símptoma, entre d'altres.

Els TCA són fruit de la manca d'eines necessàries per gestionar situacions personals desbordants i multiproblemàtiques que comporten conseqüències físiques, psicològiques i socials per a les persones que els pateixen i també per al seu entorn més proper. Els TCA poden conduir a l'aïllament social, al deteriorament de les relacions personals i familiars, a la interrupció de la vida laboral i de l'itinerari formatiu, a la pèrdua del propi projecte de vida, de l'autonomia personal i de qualitat de vida, a la manca de suport social i, per consegüent, posiciona les persones afectades de TCA al llindar del risc d'exclusió social.

Què podem fer des de l'educació social?

Des d'aquesta perspectiva, l'educador/a social aborda el treball socioeducatiu amb persones afectades de TCA, en els casos en què els TCA produeixen un trencament total o parcial amb el projecte de vida personal i/o amb les xarxes socials de la persona.

No podem obviar que, actualment, aquest abordatge es fa en el marc d'un context terapèutic (des d'un centre d'hospitalització o un hospital de dia), un espai on predominen els professionals de la salut física i psicològica. L'educador/a forma part, doncs, d'un equip multidisciplinari i des d'aquest marc cal definir la tasca a desenvolupar. És necessari conèixer i entendre què són les malalties mentals des del vessant clínic: quins en són els símptomes, les causes i conseqüències, així com quin és l'abordatge clínic de la malaltia (físic i psicològic). Conèixer i entendre aquesta realitat no significa convertir-se en psicòleg o psicòloga, o transformar la nostra intervenció, significa conèixer la malaltia per aprendre a separar-la de la persona que la pateix. L'educador/a social treballa amb la persona que s'amaga darrere del TCA, no amb el TCA.

L'abordatge dels TCA exclusivament des d'una perspectiva clínica no sempre dona resposta a les necessitats de les persones que pateixen la malaltia; sovint cal posar en pràctica tot allò que la persona ha treballat en el context clínic, en un context social i comunitari. L'espai clínic esdevé artificial i controlat, al contrari del que és el dia a dia de la societat. No podem basar la recuperació de les persones que pateixen malalties mentals en la tasca que es realitza dins les parets del context hospitalari, sinó que cal treballar les dificultats que apareixen en el dia a dia des de la quotidianitat.

L'educador/a social, mitjançant l'acompanyament social i la intervenció socioeducativa, motiva la persona afectada de TCA en la definició d'un projecte de vida propi saludable. Quico Mañós¹ a *Atenció i suport social. El camí de la intervenció a l'acompanyament*, descriu l'acompanyament social "com la tasca de donar suport i eines a la persona per

Els TCA són fruit de la manca d'eines necessàries per gestionar situacions personals desbordants i multiproblemàtiques que comporten conseqüències físiques, psicològiques i socials.

continua...

La tasca de l'educador/a social esdevé clau per assolir el punt d'equilibri entre el desig de la persona, el context clínic i terapèutic i el context social i comunitari.

tal que assoleixi l'objectiu que ella s'ha marcat, no el que professionalment li haguem marcat nosaltres.” Jordi Planella² descriu els fonaments de l'acompanyament social en el qual actualment basem la pràctica educativa en l'acompanyament a persones que pateixen TCA: la necessitat de renovació de la pràctica professional, la proximitat, el reconeixement de l'altre com a subjecte i part activa del procés, la importància de la circulació de la paraula, la definició d'un itinerari en què la persona reconegui els seus propis avenços i dins del context comunitari.

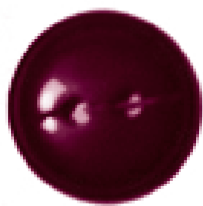
Parlem de proximitat i reconeixement de l'altre en tant que protagonista del seu procés. Treballem amb persones i no amb malalties. A priori, sembla aparentment fàcil, però no ho és. Les persones que pateixen un TCA poden veure minvada la seva autoestima, sentir-se insegures i limitades a l'hora de gestionar les seves emocions i desitjos; la por al fracàs, l'opinió dels altres, la necessitat de complaure i no defraudar l'altre són elements que poden aparèixer, interferir i condicionar la presa de decisions. Aquí és on esdevé clau conèixer la malaltia. Escoltar la persona, facilitar que la paraula circuli, que expressi sense pors allò que vol i allò que no vol, facilitar la definició d'un itinerari a seguir per assolir els objectius proposats. No podem obviar que estem immersos en un context clínic on els professionals de la salut vetllen pel benestar de la persona; en aquesta definició d'objectius cal tenir-ho present. Allò que la persona vol pot ser perjudicial per a la seva salut sota la perspectiva clínica (per exemple, realitzar esport de competició amb un infrapès); quelcom terapèutic pot esdevenir perjudicial en el procés socioeducatiu (per exemple, treballar per adquirir autonomia quan la persona no ha desenvolupat les habilitats socials i competencials), i allò que a nivell socioeducatiu és positiu, no és recomanat a nivell clínic (marxar un cap de setmana amb els amics quan les pautes alimentàries no estan ben integrades). La definició de l'itinerari ha de possibilitar que la persona desenvolupi un projecte de vida satisfactori i saludable dins la comunitat. La tasca de l'educador/a social esdevé clau per assolir el punt d'equilibri entre el desig de la persona, el context clínic i terapèutic i el context social i comunitari.

La prioritat per a l'educador/a social és treballar des de l'acompanyament social, però de vegades això no és possible segons el moment en què es trobi la persona en el seu procés de tractament. En aquest moment ens toca parlar d'intervenció social duta a terme amb la finalitat de “generar les situacions que permetin que la persona opti per desenvolupar un canvi en la seva vida quotidiana”, tal com descriu diu Mañós (2012)³.

La intervenció social, en la justa mesura, i l'acompanyament social realitzats per professionals de l'educació social formats en salut mental són una bona combinació per facilitar una major autonomia i millor qualitat de vida en les persones que pateixen un TCA. Des de l'educació social es promou la definició de l'itinerari laboral i/o formatiu de la persona a través dels propis interessos i motivacions, s'acompanya en la incorporació laboral i el manteniment de la persona en el lloc de treball, es treballa en la reconstrucció de la pròpia xarxa social de relacions personals, es possibilita el desenvolupament de les habilitats socials necessàries per viure en comunitat i es promouen hàbits de vida saludable. Tots són aspectes clau per reduir el risc d'exclusió social de les persones que pateixen Trastorns de la Conducta Alimentària ●

1 i 3 MAÑÓS, QUICO. *Atenció i suport social. El camí de la intervenció a l'acompanyament*. Barcelona, Editorial UOC, 2012.

2 PLANELLA, JORDI. “Fonaments per a una pedagogia de l'acompanyament en la praxi de l'educació social”. *Revista Catalana de Pedagogia [Barcelona]*, vol. 2 (2003), p. 13-33.

ELS TEAF UN (NEURO)REPTE DE FUTUR

Raquel Sala Gerónimo, educadora i antropòloga social.

Daniel Hernandez Planas, educador social, col·legiat 9845.

Fundadors del projecte Educadors Familiars.

www.educadorsfamiliars.com

Ara fa uns anys, associacions de famílies adoptants als països de l'Est lluiten per visibilitzar els Trastorns de l'Espectre Alcohol Fetal, els TEAF. Tot i la major prevalença en la població adoptada, els TEAF són presents ens d'altres grups de persones que precisen del suport dels Serveis Socials, tenen dificultats amb la justícia per conductes violentes, són addictes a les drogues, viuen al carrer o simplement són novingudes d'indrets del món on la població no coneix els efectes de l'alcohol durant l'embaràs.

Els TEAF són un grup d'afeccions de diferent caire i magnitud que pateixen les persones exposades a l'alcohol en l'úter matern.

**L'Organització
Mundial de la Salut
apunta els TEAF com
la primera causa
mundial de retard
cognitiu i 100%
prevenible.**

L'Organització Mundial de la Salut apunta els TEAF com la primera causa mundial de retard cognitiu i 100% prevenible; una cita estadística importada ens diu que, a Austràlia, una de cada tres persones joves penades pateix de TEAF; i ja al nostre país, el Dr. Ortega afirma que el 40% dels infants diagnosticats amb TDA i TDAH en realitat pateixen TEAF, ja que entre 4 i 7 embarassades de cada 10 beuen alcohol. Li diuen la "crisi silenciosa".

Els TEAF són un grup d'afeccions de diferent caire i magnitud que pateixen les persones exposades a l'alcohol en l'úter matern; tot i que cal apuntar que, ja fa uns anys, s'estudia l'herència genètica d'aquests trastorns, tant de persones afectades que tenen descendència, com de persones filles de pares alcohòlics, per l'afectació genètica de les cèl·lules reproductives masculines deguda a l'excés d'alcohol.

Si la persona afectada mostra anomalies facials, retard en el creixement, problemes del sistema nerviós central i es coneix que la mare bevia alcohol durant l'embaràs, el diagnòstic és de SAF (Síndrome Alcohòlica Fetal). Segons diferents estudis només un 10% de les persones que pateixen TEAF presenten característiques físiques, especialment de la fesomia del rostre; així doncs els trets físics que visibilitzen la problemàtica són minoritaris.

Les persones que pateixen TEAF mostren menor massa i/o lesions en la regió cerebral del lòbul frontal i neocòrtex, que gestiona les funcions executives o superiors, els processos cognitius complexos, i les operacions mentals que defineixen la conducta prosocial: la memòria, la capacitat del llenguatge, l'autocontrol, la presa de decisions, el pensament conseqüencial i abstracte, la responsabilitat, la previsió i la planificació, la capacitat introspectiva i de reflexió, i la consciència d'un mateix.

Les persones amb TEAF, d'infants, tenen dificultats per aprendre i entendre, per llegir i escriure, per calcular; mostren dificultats per assumir hàbits propis de l'edat, per mostrar conductes de maduració pròpies de l'edat biològica, i es relacionen amb gran dificultat amb el grup d'iguals però amb relatiu èxit amb infants més petits o amb persones adultes.

La gran dificultat dels TEAF resideix en la conducta, en tres àrees: la primera és la dismaduresa, el fet de tenir una edat conductual molt inferior a l'edat biològica; la segona és la inadaptació, pel fet de no gaudir de les condicions cerebrals necessàries per a desenvolupar una conducta madurativa prosocial i autocontrolada; la tercera és la desadaptació, pel fet de no trobar la comprensió i el suport necessari davant les seves conductes extremes.

La dismaduresa dificulta la criança i l'acompanyament dels infants amb TEAF, ja que a les persones adultes referents els resulta complex encaixar el fracàs de les seves apostes educatives i terapèutiques, i comença un camí de recerca de solucions que esdevenen en una sobreintervenció de baix resultat, pels danys cerebrals, però que genera les primeres etiquetes vinculades a la personalitat: gandul, agressiu, egoista, pesada, mogut, despistada, insensible...

La dismaduresa és el primer gran obstacle que famílies i professionals troben i confonen, ja que no és estàtica, és dinàmica; les persones amb TEAF tenen una etapa de màxim risc sociopersonal, entre els 12 i els 25 anys aproximadament, doncs, com diu l'experta Diane Malbin, és un cos sexual i hormonat on resideix un cervell amb una maduresa sociopersonal de la primera infantesa, i això dificulta molt els treballs de caire cognitiu que tendim a oferir els professionals.

Aquesta incomprensió, present ja en la família nuclear i extensa i en els referents professionals propers, és deguda al fet d'esperar d'un cervell afectat pel TEAF respostes d'un cervell sa. S'esperen conductes socialment adaptades però les

persones adolescents i joves afectades pel TEAF són inadaptades, ja que no tenen la neurohabilitat necessària per desenvolupar-se personalment i socialment per les afectacions cerebrals; és una qüestió física, no de personalitat, tot i així les etiquetes amb relació a les seves conductes s'amplien: lladre, boig, esquerp, malcarada, violent, desagraïda...

Alguns adolescents i joves que pateixen TEAF viuen situacions extremes en què mostren conductes de greu risc; parlem de violència familiar, de parella, contra els objectes, contra desconeguts, robatoris o altres; consum de drogues de tot tipus; sexe temerari i de risc; i processos d'exclusió greus, en què la família pot, fins i tot, generar rebuig davant el patiment extrem del nucli familiar. Aquesta incapacitat de l'entorn immediat per acompanyar-los en la seva dificultat vital extrema, derivada de la manca de neurohabilitats, genera processos de desadaptació social greus, que precisen d'acompanyament professional especialitzat en atenció a la neurodiversitat i a la desadaptació.

En els darrers tres anys, l'equip d'Educadors Familiars, ens hem format en la comprensió i abordatge social dels TEAF, hem contactat amb professionals dels Estats Units, Anglaterra, Canadà i Austràlia, i hem importat i adaptat coneixement i bones pràctiques de l'àrea social de països amb llargues trajectòries científiques i socials; i la màxima més útil per acompanyar aquestes persones i les seves famílies és: modifica'n l'entorn.

Els professionals de l'Educació Social en sabem molt de modificar l'entorn, ja que la nostra visió oberta i integradora genera perspectiva i profunditat, i rescata tots els aspectes positius que són el fonament de la construcció de noves oportunitats. Amb aquesta mirada cal treballar, tot superant els prejudicis de la personalitat i centrant-nos en la manca de neurohabilitats, tot passant del "no vol" al "no pot" o "no en sap"; i tot cercant alternatives als càstigs i als internaments.

La dura realitat que viuen les famílies adaptades que pateixen els TEAF (ja que a les famílies en processos desadaptatius els TEAF poden passar desapercebuts) precisa d'un acompanyament holístic, focalitzat en la contenció del nucli familiar, en la conscienciació de familiars sobre la dimensió conductual i social de l'afectació, i en la sensibilització de l'entorn immediat; aquests tres focus fonamenten la modificació de l'entorn, la rebaixa de la pressió socioemocional de la xarxa familiar i social, i l'estabilització de la persona afectada.

Ens aquests darrers anys l'equip d'Educadors Familiars, en partenariat amb l'associació SAFGroup, hem posat en marxa el projecte Koala, centrat en el suport holístic a les famílies des de la intervenció socioeducativa a la llar; aquest projecte, que incorpora propostes del món anglosaxó, mostra que quan l'entorn està sensibilitzat i conscienciat, tot i les dificultats, hi ha una major sensació de benestar i confort a la família i a la persona afectada.

El treball amb les persones afectades pels TEAF que cal fer des de l'Educació Social és també holístic i combina metodologies diverses, però tot tenint present que cal fer la màxima incidència, cal treballar les habilitats socials, les conductes de risc en tots els seus aspectes, la salut i la higiene, els hàbits alimentaris i de la son, sense deixar de banda el treball difícilíssim d'autoconsciència de la pròpia discapacitat.

Des de l'Educació Social cal arribar a la comprensió plena de la seva "discapacitat invisible", és a dir, de la seva manca de neurohabilitats deguda als importants danys cerebrals, per entendre i fer entendre que la seva afectació física genera una afectació conductual desvinculada de la voluntat, la personalitat o el caràcter. ●

La visió oberta i integradora dels professionals de l'Educació Social genera perspectiva i profunditat i rescata tots els aspectes positius que són el fonament de la construcció de noves oportunitats.

EXPERIÈNCIA PROFESSIONAL

COM ES POT TREBALLAR ALS CENTRES PENITENCIARIS AMB EL VOLUNTARIAT PER AL LLENGUA?

**VOLUNTARIAT
PER LA LLENGUA**

Generalitat
de Catalunya
**Departament
de Cultura**

CONSORCI PER A
LA NORMALITZACIÓ
LINGÜÍSTICA

Com és sabut l'objectiu principal dels educadors i educadores socials dels serveis penitenciaris és preparar els interns per a la vida en llibertat i, per tant, oferir-los tots els recursos que puguin facilitar-ne la reinserció. Per la seva banda, els dinamitzadors del Voluntariat per la llengua (VxL) comproven en el seu dia a dia que la llengua és un dels elements que afavoreix la cohesió social.

Després de 7 anys portant el VxL a diferents presons i centres educatius de Justícia Juvenil, el programa de parelles lingüístiques ha demostrat que, a més de facilitar la pràctica oral de la llengua catalana als interns, pot ser una bona eina tant per **afavorir la reinserció i la integració de persones amb risc d'exclusió social com per desfer prejudicis.**

Beneficiós per a tothom

Voluntaris i aprenents són els dos perfils de persones que formen part de les parelles del VxL. En l'àmbit de la Justícia a presons, els **aprenents** són interns que tenen coneixements bàsics de llengua catalana i els **voluntaris** (que parlen català) són aportats pel **Centre de Normalització Lingüística** (CNL) del territori corresponent.

La relació que s'estableix entre els voluntaris i els aprenents durant les seves trobades per practicar la llengua és molt satisfactòria: d'una banda **els interns aprenen a partir d'una experiència que els ve de l'exterior, de part d'una persona que ho fa de manera altruista** (és a dir, que ofereix el seu temps de manera desinteressada a d'altres que potser mai no s'han trobat amb un acte de generositat com aquest) i de l'altra, desenvolupen

capacitats i habilitats comunicatives que els ajudaran en l'entorn laboral i social (amb l'afegit que reben un certificat de participació en el programa que poden incorporar en el seu currículum).

Vivències i valoracions dels participants

El Diego és un noi brasiler que va arribar al Centre Penitenciari (CP) Lledoners sense saber català ni castellà. Com a auxiliar de la biblioteca central del CP, s'hi passava moltes hores envoltat de llibres i va saber aprofitar l'ocasió per començar a aprendre el català de manera autodidacta. Però no en tenia prou i va voler tenir una parella lingüística. Així va conèixer la Jamileth (voluntària del VxL del CNL Montserrat) amb qui va compartir lectures i converses. Un cop van acabar les trobades, el Diego havia après més català del que mai s'hauria imaginat i, tal com diu ell: "El més important de tot és que cada vegada que la Jamileth apareixia per la porta sempre arribava amb un somriure. Venia amb ganes d'ensenyar i al mateix temps d'aprendre sobre els nostres països i les nostres cultures. **Es va establir una relació d'igualtat, en què s'aportaven valors des de les dues parts**" (de l'article al blog del VxL *Gràcies per tot, Jamileth!*).

Les valoracions dels voluntaris parlen també **d'intercanvi, d'esperança o de trencar barreres**: "Aquest intercanvi en les estones de conversa sense pressions, tan escasses en la vida d'avui, ha esdevingut una trobada setmanal enriquidora i amigable" (Mercè, *Converses que esperonen a tirar endavant la vida*); "Per a mi és un privilegi contribuir en la formació dels interns, que d'aquesta manera tenen la possibilitat d'ocupar el seu temps lliure fent activitats que els ajudaran a tenir un futur millor o almenys intentar-ho". (Cecília, *La història d'una argentina que fa de voluntària lingüística al CP Lledoners*); "Les falses diferències i prejudicis que ens separen i empresonen desapareixen i la comunicació pren la rellevància que es mereix" (Jordi, *Com un nen*); "No només hi vaig perquè practiquin

el català, sinó que els ajudo a que aquella estona puguin ser una mica més feliços" (Rosa Maria, *Tocant el cel a cada trobada*).

També es pot donar el cas que els voluntaris siguin també interns, amb els beneficis que això pot comportar per a la persona i per al col·lectiu, tant pel que fa a l'**autoestima** com a la creació de **dinàmiques d'ajuda entre iguals**.

L'experiència

Després de **més de 900 parelles lingüístiques formades només en l'àmbit de la Justícia** als centres penitenciaris de Figueres i Girona, Brians 1, Lledoners i Dones de Barcelona (Wad-Ras) i als centres educatius de Justícia Juvenil (sempre amb interns majors d'edat) l'Alzina, Els Til·lers, Can Llupià, Montilivi i de joves (La Roca del Vallès) podem afirmar que el VxL permet:

- Crear espais de comunicació i d'ensenyament/aprenentatge informal.
- Utilitzar el català en converses quotidianes i disteses en un ambient en què, sovint, aquesta llengua hi és poc present.
- Ajudar els aprenents a desenvolupar-se i relacionar-se en l'entorn social.
- Establir vincles entre els interns (aprenents) i el món exterior (voluntaris).

Pel que fa a la manera com es desplega el programa, el CNL treballa habitualment amb el Centre de Formació d'Adults del centre penitenciari per fer-ho coordinadament.

El Voluntariat per la llengua és un programa impulsat per la Direcció General de Política Lingüística que gestiona el **Consorci per la Normalització Lingüística** arreu de Catalunya. Des del 2003, ja ha format més de 125.000 parelles lingüístiques amb persones residents a tot Catalunya i també a la resta del món, gràcies a la **modalitat virtual**. ●

DRET A LA PRÒPIA IMATGE

CONCRETAMENT EN EL CAS DELS MENORS D'EDAT (II)

Raquel Prado Pérez, advocada de la Fundació FICAT.

~~~~~

En l'anterior *Full Informatiu* us parlàvem de la necessitat d'autorització dels pares i/o tutors legals per l'ús d'imatges en l'àmbit d'activitats lucratives o de promoció. En aquest número parlarem de les anomenades fotos "robades", les que tenen a veure habitualment amb l'art o la comunicació, i el fenomen de les xarxes socials, i l'alt nivell de llibertat amb què circulen les imatges dels nens i nenes en el món, tenint en compte també tots els actors habitualment implicats en la cessió de dades: el nen o nena, els pares/tutors i els amics.

~~~~~

Què passa en el cas de les imatges accidentals, artístiques, informatives...?

Tot i que el dret a la pròpia imatge gaudeix d'una forta protecció, la veritat és que la llei orgànica que el desenvolupa preveu una sèrie d'excepcions al principi general abans assenyalat. Així, per exemple, es pot prendre la imatge de terceres persones a la via pública si es pot apreciar un interès científic, històric o cultural rellevant (LO 1/1982, art. 8.1). Pot donar-se en ocasió de les exposicions de fotografies antigues, d'estudis d'antropologia o com es comentava, en els concursos de fotografia, per posar un exemple de cada un dels casos que reconeix la llei. També, quan les persones, incloses menors d'edat, apareguin en una imatge informativa, sempre que no es tracti del subjecte principal d'aquesta i no s'inclouï cap dada que els faci recognoscibles.

Lògicament, tampoc es pot impedir que les persones documentin els seus viatges. No podem esperar que no surti mai ningú al fons per poder prendre la imatge, perquè seria inviable. Aquest supòsit s'encabiria en l'anterior, en què la imatge de la persona que apareix al fons és merament accessòria, si bé podrien donar-se problemes si la imatge es difon per internet, ja que en puritat no

existeix títol legal habilitant ni per a la presa de cap manera per la difusió. En aquest cas s'hauria d'apel·lar al sentit comú.

Tot respectant el dret a la informació i documentació, lògicament cal ser capaços, dins d'un marc raonable, de ponderar la presència d'aquests interessos i el respecte al dret a la intimitat.

Situacions en què les imatges són utilitzades i difoses pels menors titulars, familiars, amics... a les xarxes.

De vegades no donem la importància que tenen les fotos familiars i acostumem a compartir-les a Internet, bé en xarxes socials, blogs o per qualsevol altre mitjà. En aquest sentit, l'Agència de Protecció de Dades indica que no s'adquireix cap obligació en matèria de protecció de dades quan l'entorn en el qual publiquem dades és tancat. Això és, el nostre perfil no està obert a tots els usuaris de la xarxa social, o als amics dels amics. Tot i així, en un sentit estricte, ha de ser el menor, sobretot a partir dels 13 anys, qui decideixi sobre la difusió de la seva imatge. En el cas dels pares/tutors, és recomanable sempre posar-se d'acord sobre la política familiar en aquest sentit, ja que de nou es requerirà el consentiment d'ambdós, sense excepció, tal i com han establert els darrers anys diverses sentències, també respecte a l'àmbit de les xarxes socials. En el cas d'altres familiars i dels amics, si volem realment respectar el dret a la pròpia imatge, s'hauria de demanar autorització en tots els casos. A pesar de tot això, sabem que les xarxes són un territori complex, que ha crescut exponencialment precisament en base a la transmissió informal i massiva de dades, i on és difícil establir els límits necessaris. Es tracta de reflexionar una mica i ser conscients de l'abast, la capacitat de difusió i l'escàs control que podem tenir a les xarxes socials. A partir d'aquí, utilitzar el sentit comú i conèixer la legislació. ●

PUBLICACIONS D'INTERÈS

PENSAMIENTO LIBERTARIO Y EDUCACIÓN SOCIAL

Autors: Ricard Giménez Martret

Edita: Editorial UOC

Ricard Giménez Martret, col·legiat del CEESC número 10023, va guanyar el premi al millor Treball de Final de Grau de la primera jornada “Celebrem i Captem talent”, el 2015. El TFG guanyador es deia “Una mirada llibertària. Diàleg entre pensament llibertari i educació social”. Ara aquest treball es veu plasmat en el llibre que us presentem avui.

És possible exercir la professió de l'educació social des d'un posicionament que no reproduïxi i perpetui les lògiques de dominació capitalistes? Pot el pensament llibertari aportar eines teòriques crítiques que ens serveixin per construir col·lectivament una pràctica que, ara i aquí, obri esquerdes a la realitat capitalista del pensament únic?

Des del convenciment que sí que és possible situar-se en un lloc diferent, es proposa aquesta mirada llibertària des de i cap a l'educació social, amb la intenció de sintetitzar de manera genèrica les aportacions més rellevants del pensament llibertari, conèixer la seva repercussió en un marc teoricopràctic educatiu i, alhora, analitzar-les i actualitzar-les per configurar possibles nous models professionals dins el camp de l'educació social.

El pots adquirir des d'aquest enllaç:

<http://www.editorialuoc.com/pensamiento-libertario-y-educacion-social>. ●

AL BLOG DEL CEESC

7 de juny

Coneix els 30 projectes seleccionats a la crida Comunitats que Eduquen

Projectes que volen repensar les seves iniciatives per oferir millors oportunitats educatives a tots els infants i joves.

4 de juliol

Infants i publicitat. El repte d'educar persones crítiques amb el discurs publicitari

Si expliquem als infants que, al cinema, els superherois volen, però que a la realitat això és impossible, cal transmetre'ls que la vida va més enllà de qualsevol imatge passada pel sedàs publicitari.

2 d'agost

Com ser educador/a social i no morir en l'intent? Carnaval de Blogs 2018

Un anys més organitzem el “Carnaval de blogs” el Dia Internacional de l'Educació Social, dimarts 2 d'octubre. Durant tot el dia i a les xarxes: participa... perquè segur que t'has equivocat més d'un cop! ●

Recupera les publicacions del blog a ceesc.blogspot.com

L'EDUCADORA SOCIAL MISTERIOSA

La necessària diferència entre rigor científic i burocràcia

Podríem estar d'acord en què hi ha debats professionals sempiterns que ens traslladen al passat, són al present i formaran part del futur. I la necessària o maleïda burocràcia és, sense dubte, un d'ells.

El cert és que últimament, en diferents debats “de contingut professional”, he sentit com a teló de fons una queixa, no definida, als innumerables papers que ha d'omplir l'educador social en el desenvolupament quotidià de la professió.

Segons el meu parer, serien dos els contextos justificatius que l'acompanyen:

- La manca de temps i de cultura que es destinen a la planificació, al registre d'actuacions i a l'avaluació. Un eix marcat pel rigor científic/relació professional.
- Els models implícits que prioritzen la voluntat/vocació i voluntarisme. Un eix més influenciat pel bonisme, la beneficència i la burocràcia.

Ens cal una reflexió que profunditzi en els registres i protocols que utilitzem, tant propis com encarregats, i en el temps necessari per garantir el rigor professional i la relació educativa directa com a eix bàsic de l'educació social. Personalment crec que és la precarietat laboral, i no la burocràcia, la base del justificat malestar.

Cal recordar que la professionalització implica necessàriament debatre i definir els principis i instruments de registre que possibilitin les relacions educatives, el rigor d'aquestes relacions i la possibilitat d'avaluar-les. Aquest va ser l'objectiu dels *Documents professionalitzadors* de 2007.

I, també, que haver definit l'Educació Social com un dret de ciutadania implica, a la vegada, haver de *documentar* (*retre comptes*) d'un exercici professional nascut per acompanyar l'exercici de drets de tercers. I això no és burocràcia. ●

VIST A #LES XARXES

Isa Mestre
@ismestre

Llevar siglos intentando callarnos, pero está muy claro: no volveremos a guardar silencio ante las injusticias y las desigualdades... así pues, mejor será que empecen a repensarse!!!

Buenos días Twitterland!!!
#FeminismoparaVivir.

cristina losantos
@cristinalosantos

#iniciadecurs

SOLO EN
@educadors

(OPINIÓ) Alba Hernandez (@LaPouca), educadora social: "Es imposible pagar de cruces i oblidar-se de l'amor."

social.cat

"Els educadors socials cosim les esquenes d'un estat del benestar que ni ens reconeix, ni rutlla bé, ni ens empara"

Alba Hernandez Pous
@albahernandezpous

Audrià
@audria

I mentre uns i altres es barallen... els menors segueixen desamparats...
@coesc_cat #educaciósocial #enfli #mena #meina

CRUÏLLES

L'OPORTUNITAT PER A PROFESSIONALS I ORGANITZACIONS DE SECTORS SOCIOCULTURALS I SOCIOEDUCATIUS AL CEESC

El CEESC obre una convocatòria per tal que professionals i entitats, cooperatives i empreses puguin allotjar-se a les seus de Barcelona i Girona amb diferents serveis i a un cost molt assequible durant els propers tres anys, del 2019 al 2021.

Del 15 d'octubre al 2 de desembre de 2018, el CEESC engega una convocatòria per acollir i establir un acord de suport i serveis amb aquelles organitzacions o entitats seleccionades.

La majoria d'emprenedors, emprenedores o activistes parteixen amb pocs recursos econòmics fet que els impedeix tenir les condicions mínimes d'infraestructura per començar a experimentar i a engegar accions i/o projectes. El CEESC disposa de les condicions necessàries per oferir una estabilitat en els primers anys de vida de noves iniciatives, tot permetent a les persones que les engeguin centrar-se en els objectius i no tant en les dificultats d'espai i serveis.

La convocatòria

- Podran participar a la convocatòria, emprenedors i emprenedores i activistes socials, socioculturals i socioeducatius. I agents socials, educatius o culturals productors d'idees i projectes innovadors.
- Per participar-hi, cal enviar la següent documentació entre el **15 d'octubre i el 2 de desembre de 2018**.
 - Fitxa de sol·licitud omplerta que trobareu a la web o que ens podeu demanar per correu electrònic a projectes@ceesc.cat.
 - DNI o CIF i currículum de les persones
- integrants de la iniciativa.
- Caldrà adreçar aquesta documentació a la Junta de Govern del CEESC. Per correu postal o presencialment: C/Aragó, 141-143, 4t; 08015 Barcelona.
- O per correu electrònic a: projectes@ceesc.cat.
- Entre el 3 i el 5 de desembre es valoraran les sol·licituds i es comunicaran les acceptacions a l'ingrés al programa Cruïlles a partir del gener de 2019 (durant el desembre es podrà gestionar la mudança). Aquelles sol·licituds acceptades però que no es puguin dur a terme per disponibilitat d'espais o recursos restaran en llista d'espera.
- Es podrà formar part del programa Cruïlles durant tres anys. Amb les persones, entitats, cooperatives o empreses s'establirà un conveni prorrogable que es revisarà anualment.
- S'acceptaran aquelles demandes que tinguin vinculació amb el camp social, educatiu i cultural, i que no es contradiguin amb les finalitats del Col·legi (art. 8, Estatuts del CEESC).
- Es tindran especialment en compte les sol·licituds rebudes per part de persones col·legiades o amigues del CEESC.
- La Junta de Govern i l'equip del CEESC valoraran totes les demandes.

Què ofereix el programa Cruïlles?

1. Infraestructura

Oferim la possibilitat d'utilitzar les ubicacions físiques del CEESC a Barcelona i Girona com a seu social, que disposen, entre d'altres, de:

- Assegurança del material i els equips.
- Taula, cadira i armari.
- Magatzem per guardar material.
- Connexió internet pròpia inclosa (wifi i ethernet).
- 100h disponibles/any en diferents espais en funció de la disponibilitat, segons l'agenda d'activitats del Col·legi.
- Descomptes a les formacions i activitats que organitza el CEESC.

2. Sinergies

Formar part de Cruïlles possibilita tenir espais de relació amb el propi Col·legi i la resta de participants del programa. Això afavoreix la possibilitat de sinergies i col·laboracions per crear activitats i projectes conjunts.

Alhora, el CEESC ofereix una sèrie d'avantatges i de possibilitats per apropar l'educació social a l'emprenedor/a, activista, entitat, cooperativa o empresa com poden ser la possibilitat de col·laborar en activitats gestionades pel CEESC i a la inversa; possibilitat d'utilitzar la borsa d'experts per a suport, orientació o formació puntual; utilització del Servei d'Orientació Professional del Col·legi; serveis jurídics, bancaris, assessoria laboral i consultoria, i a diferents descomptes dels propis serveis del Col·legi, entre d'altres.

Ubicacions i places:

- Barcelona (C. Aragó, 141-143, 4a planta):
2 places per a equips de 3 persones; 3 places per a equips de 2 persones, o 6 places individuals.
- Girona (C. Ibèria, 4):
1 plaça per a un equip de 3 persones; 2 places per a equips de 2 persones, o 4 places individuals.

Preus:	1 persona			Equip de 2 persones			Equip de 3 persones		
	1r any	2n any	3r any	1r any	2n any	3r any	1r any	2n any	3r any
Barcelona	200 €	250 €	300 €	250 €	300 €	350 €	300 €	350 €	400 €
Girona	100 €	125 €	150 €	125 €	150 €	175 €	150 €	175 €	200 €

Les despeses de publicitat, fotocòpies i impressions es pagaran a part.

*Tots els preus són sense IVA

Si voleu tenir més informació sobre la convocatòria i el programa Cruïlles, consulteu la pàgina web del CEESC o demaneu informació a projectes@ceesc.cat.

AGENDA D'ACTIVITATS

Del 24 al 26 d'octubre

Tot el dia

Cuenca
Universidad de Castilla La Mancha

El CEESC hi col·labora

VII CONGRÉS IBEROAMERICÀ D'ANIMACIÓ SOCIOCULTURAL

L'ANIMACIÓ SOCIOCULTURAL COM A ACCIÓ TRANSFORMADORA: TRANSFORMACIÓ, MOVIMENTS SOCIALS I CANVIS

El Congrés vol donar veu a totes aquelles persones que mitjançant l'animació sociocultural provoquen aquesta transformació en la nostra societat, ja sigui des dels seus llocs de treball o des de l'activisme. Un espai per compartir els programes, accions i bones pràctiques que duem a terme en el dia a dia.

Més informació i inscripcions: <https://congresoria2018.anrie.es/>

Del 21 al 24 de novembre

Tot el dia

Barcelona
Campus Mundet de la UB

El CEESC hi col·labora

XIV CONGRÉS INTERNACIONAL D'INFÀNCIA MALTRACTADA

NO PARLAR, NO VEURE NO SENTIR. DONEM VISIBILITAT AL MALTRACTAMENT INFANTIL

Volem centrar l'atenció de tots els agents involucrats en l'atenció a la infància sobre la necessitat de seguir avançant en la visibilitat i reconeixement d'un problema molt més real, proper i freqüent del que ens agradaria reconèixer.

Més informació i inscripcions: <http://www.congresofapmi.es/>

23 de novembre

8:30

Barcelona
Col·legi Oficial de Metges

El CEESC hi col·labora

9A JORNADA LA XARXA A DEBAT

SALUT MENTAL I COMUNITAT: QUINES INTERVENCIONS? QUINS MODELS?

Posarem a debat temes relacionats amb la nostra realitat assistencial i xarxa pública de serveis en salut mental. El tema triat per a aquesta 9a edició de la Xarxa a Debat, té a veure amb el concepte i pràctiques en Salut Mental Comunitària.

Més informació i inscripcions: <http://www.fccsm.net/>

14 de desembre

16:00

Barcelona
Seu social del CEESC

ASSEMBLEA GENERAL ORDINÀRIA DEL CEESC

Assemblea General Ordinària del CEESC en què s'aprovaran, si s'escau, el pla de treball, les quotes i el pressupost del CEESC per a l'any 2019.

- C Persones que són membres del CEESC o d'entitats amb què el CEESC té convenis.
- A Persones aturades no membres del CEESC.
- NC Resta de persones.

CATÀLEG DE FORMACIÓ TARDOR

Coeducació i acolliment en centres de protecció a la infància i l'adolescència (12h)

6 de novembre

On line

C: 45€ / NC: 60€

Aquesta formació pretén introduir els conceptes sexe i gènere a l'atenció residencial a infants i adolescents per tal de prendre consciència i desenvolupar accions crítiques i transformadores que possibilitin espais de llibertat i no de manteniment d'estructures de poder i estereotips.

A càrrec de: **Jorge Moreno**, educador social, col·legiat 9464. Expert en famílies, infants i adolescents.

Introducció al peritatge social per a educadors i educadores socials (16h)

6, 13, 20 i 27 de novembre, de 16 a 20 h.

Seu del CEESC a Tarragona.

C: 50€ / NC: 80€ / A: 65€

La figura de l'educador/a social com a perit/a social cada vegada és més requerida per les diferents instàncies judicials per aportar els seus coneixements especialitzats sobre aspectes socials vinculats a la causa processal jutjada. En aquest curs introduïrem el professional en la pràctica forense i establim les diferències entre l'informe social i el dictamen social pericial o forense emès per educadors i educadores socials.

A càrrec de: **Laura Crous**, diplomada en Treball Social. Màster en Psicologia forense i peritatge psicològic.

La mediació de conflictes a les organitzacions (20h)

20 i 27 de novembre, i 4, 11 i 18 de desembre, de 10 a 14h.

Seu del CEESC a Barcelona.

C: 60€ / NC: 85€ / A: 75€

Proporcionem coneixements, tècniques i eines per abordar els conflictes dintre de les organitzacions i, alhora, per valorar els conflictes com a oportunitats de canvi i de transformació. Mitjançant metodologies participatives, prendrem com a referència la construcció conjunta del coneixement a través de dinàmiques de grup per a l'assimilació de continguts mitjançant el treball pràctic i actiu.

A càrrec de: **Carol Pinilla**, experta en mediació organitzacional, familiar i comunitària. **Montse Mir**, experta en mediació en organitzacions no lucratives.

Educació Social i Escola: reptes i oportunitats (16h)

20 i 27 de novembre, 4 i 11 de desembre, de 16 a 20h.

Seu de CEESC a Barcelona.

C: 50€ / NC: 70€ / A: 60€

Coneixerem l'àmbit escolar de primària i secundària en relació amb les seves finalitats, estructura, funcionament i agents que en formen part; reflexionarem sobre les noves necessitats i reptes de l'educació escolar i dels seus agents educatius, i coneixerem les realitats en les quals es troba l'educador/a social en els centres educatius així com les funcions i responsabilitats que pot desenvolupar a partir de les seves competències professionals.

A càrrec de: **David Bernal**, **Rosa Guitart** i **Lluís Vila**, membres del Col·lectiu professional d'Educació i Escola del CEESC.

TALLER: Gestió de conflictes i mediació. Com afrontar una situació de dol (4h)

24 de novembre, de 10 a 14h.

Grup d'Esplai Blanquerna a Tortosa.

C: 10€ / NC: 35€ / A: 20€

Aquesta temàtica neix de la inspiració de les pròpies experiències viscudes per les docents. L'objectiu del taller és obrir una mirada des de la perspectiva de la Resolució dels Conflictes i de la Resiliència per ajudar i oferir eines als professionals del Tercer Sector que es trobin en situacions de pèrdues emocionals o de mort.

A càrrec de: **Francesca Ferrari**, educadora social, col·legiada 1145. Membre del Comitè Assessor del Centre Mediació de Catalunya. **Elena Márquez Losada**, sociòloga i mediatra. Amiga del CEESC A162.

Sexe, drogues i prevenció (4h)

28 de novembre, 16 a 20h.

Seu de CEESC a Barcelona.

C: 10€ / NC: 20€ / A: 15€

Aquesta formació pràctica pretén capacitar les i els professionals que treballen amb adolescents sobre la necessitat de conèixer els riscos associats al consum de drogues, principalment l'alcohol i el cànnabis així com l'ús de les mateixes a l'hora de mantenir relacions sexuals i responsabilitzar la gent jove sobre els seus consums i les seves relacions sexuals evitant el mínim de riscos i fomentant el màxim de plaer.

A càrrec de: **Lupe García**, educadora social i sexòloga.

FULL INFORMATIU PROFESSIONS REGULADES PROTECCIÓ DE DADES TEAF, UN REpte DE FUTUR PERSONES AFECTADES DE TCA DRET A LA PRÒPIA IMATGE II CRUÏLLES FORMACIÓ

COL·LEGI D'EDUCADORES I EDUCADORS SOCIALS DE CATALUNYA

SEU SOCIAL

Aragó, 141-143, 4
08015 Barcelona
Tel. 934 521 008
ceesc@ceesc.cat

GIRONA

Ibèria, 4, baixos
17005 Girona
Tel. 972 249 276
girona@ceesc.cat

CAMP DE TARRAGONA

Pau Claris, 2
43005 Tarragona
Tel. 977 104 081
tarragona@ceesc.cat

TERRES DE L'EBRE

Ramón Berenguer IV, 11
43500 Tortosa
Tel. 977 770 177
terresdelebre@ceesc.cat

LLEIDA

Rambla Ferran, 32
25007 Lleida
Tel. 973 289 434
lleida@ceesc.cat

